

V torek, 30. aprila, je v Trubarjevi hiši literature potekalo novo predavanje iz cikla **Mesto bere** v sodelovanju z

Zavodom za uveljavljanje vizualne kulture Vizo

Rok Govednik

je spregovoril o senegalskem avtorju

Ousmanu Sembèneju

, najprej o njegovih romanih, potem pa še o njegovih filmih, zaslovel je namreč na obeh področjih. Po njegovem najbolj znanem romanu

Božje paličice

sicer ni filmske adaptacije, smo si pa pogledali nekaterem odlomke iz njegovih drugih filmov. Sembène (1923 – 2007) je bil zelo vedoželjen avtor, v Sovjetski zvezi je v šestdesetih študiral film, njegova želja pa je bila, da bi film prišel do čim večjega števila ljudi – nepismenost je v Afriki takrat izredno visoka, zato je njegova želja, da bi film postal jezik, ki ga bodo ljudje razumeli, zelo praktična. V Sovjetski zvezi se spozna s komunizmom, je pristaš tega, da bi morali ljudje dobiti moč.

Njegov prvi roman *Božje paličice* (1960) se posveča stavki železničarjev, ki se je zgodila leta 1947. Hitro je preveden v angleščino in postane prapor človekovih pravic in demokratičnega razvoja države. Večino romanov sicer izda v Franciji, dva pa pri angleški založbi, in večina romanov dobi tudi filmske adaptacije. Poleg pomembnega pisateljskega opusa pa je imenovan tudi za »

očeta afriškega filma« zaradi svojega prvega filma **B**

orom Saret

(1963), ki velja tudi za prvi afriški film in smo si ga pogledali v celoti. Gre res za pionirski film, v katerem je mogoče prepoznati vplive italijanskega neorealizma, ima pa tudi močno tradicijo observacijskega filma. Spremljamo malega človeka in triumf njegovega življenja sredi gnilobe, družba je namreč popolnoma razklana, ni pa niti prizaneseno glavnemu junaku, ki je razpet med dobro in slabo. Njegov naslednji film

Black Girl

(1966) izkaže več občutka za takratno novovalovsko tradicijo, spremljamo dekle, ki v Dakarju išče službo, postane varuška pri belski družini, ki jo s seboj povabi v Francijo, kjer pa spremenijo odnos do nje in jo degradirajo v nekakšno sužnjo, drugo polovico filma smo si tudi

ogledali. Je bližje modernizmu in poln simbolike. Film

Mandabi

(1968) je pomemben, ker je prvi, ki ga je posnel v domačem jeziku. Spremljamo zgodbo o gospodu, ki mu nečak pošlje denar, ki gaje zaslužil v tujini, a zaradi nepravilnosti v dokumentih ga nikakor ne more dvigniti, tu pokaže na birokratske ovire. Potem je tu še film

Xala

(1975), v katerem se premožen moški tako boji morebitne impotence, da zapravi ves svoj denar za razne vrače in svetovalce. Film

Ceddo

(1977) je bil v Senegalu prepovedan zaradi prikaza konfliktov med islamsko in krščansko vero, njegov zadnji film

Moolaadé

(2004) pa govori o problematiki obrezovanja deklet, ko hočejo obrezati njeno hčer, se mati upre in nad njo izreče urok, s čimer jo zavaruje. Vsakega izmed filmov se je lotil zelo študiozno in se posvetil mnogim tematikam, pri tem pa govoril, da ni tako pomembno, koliko ljudi vidi film, ampak koliko jih potem prime v roke kamero. Sembène je res izjemen avtor, plodovit v temah in bogat v izraznih sredstvih, za kar je dobil tudi več pomembnih nagrad. Naslednje predavanje bo potekalo 16. maja, ko bo Petra Meterc govorila o romanu

Polovica rumenega sonca

Chimamande Ngozi Adichie.

Avtorica poročila: Veronika Šoster

Dogodek: 30. april 2019

{fshare id=3636}